Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. 1. 2014, sp. zn. 24 Co 154/2014, ECLI:CZ:KSCB:2014:24.CO.154.2014.1

Číslo: 2/2015

Právní věta: Podle ustanovení § 46 odst. 7 ex. ř., ve znění účinném od 1. 1. 2014 je soudní exekutor povinen vydat insolvenčnímu správci majetkové podstaty povinného i to peněžité plnění, které povinný poskytl exekutorovi na úhradu pohledávky oprávněného dobrovolně a které soudní exekutor nepředal oprávněnému předtím, než nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení na majetek povinného.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 22.01.2014

Spisová značka: 24 Co 154/2014

Číslo rozhodnutí: 2

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Exekuce

Předpisy: § 46 odst. 7 předpisu č. 120/2001Sb. ve znění od 01.01.2014

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 28. 11. 2013 rozhodl soudní exekutor ve výroku v odst. I., že z doposud nevypořádaného výtěžku exekučního řízení ve výši 16 228 Kč bude celá tato částka vydána oprávněnému s ohledem na relevantní judikaturu Nejvyššího soudu (rozhodnutí NS sp. zn. 25 Cdo 4802/2008, rozhodnutí NS sp. zn. 32 Cdo 3594/2007), dle níž plněním poskytnutým povinným k rukám soudního exekutora dluh zaniká, a to za současného předpokladu, že usnesení o nařízení exekuce nabylo právní moci. Uvedená částka byla navíc poskytnuta povinným před zahájením insolvenčního řízení. V návaznosti na tento výrok soudní exekutor ve výroku v odst. II. stanovil, že insolvenčnímu správci JUDr. J. Š. nebude do majetkové podstaty vydáno ničeho.

Proti tomuto usnesení se odvolal insolvenční správce podáním ze dne 16. 12. 2013, které následně doplnil podáním ze dne 10. 1. 2014, a napadl jej v celém rozsahu. Uvedl, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť je v rozporu s právními předpisy, judikaturou obecných soudů a rovněž odporuje ustálené praxi v obdobných případech. Připomíná, že není sporu o tom, že nevypořádaný výtěžek ve výši 16 228 Kč nebyl před zahájením insolvenčního řízení vyplacen oprávněnému a nacházel se na účtu soudního exekutora. Na podporu svého tvrzení cituje ustanovení § 109 odst. 1 písm. c) zákona č. 182/2006 Sb. a zároveň § 46 odst. 7 ex. ř., že posledně jmenované

ustanovení stanoví závazný postup v případě, že v průběhu exekučního řízení dojde k zahájení insolvenčního řízení. S ohledem na odkazované předpisy není přípustný jiný postup než vydání vymoženého plnění insolvenčnímu správci. Závěrem prezentuje relevantní judikaturu

Nejvyššího soudu (rozhodnutí NS sp. zn. 20 Cdo 3845/2011) a navrhuje, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že dosavadní nevypořádaný výtěžek ve výši 16 228 Kč bude vydán insolvenčnímu správci, nebo aby napadené usnesení bylo (in eventum) zrušeno a věc byla soudnímu exekutorovi vrácena k dalšímu řízení.

K r a j s k ý s o u d v Českých Budějovicích rozhodnutí soudního exekutora změnil.

Z o d ů v o d n ě n í :

Odvolání je přípustné (a contrario z § 202 o. s. ř.), bylo podáno včas (§ 204 o. s. ř.) osobou k tomuto úkonu oprávněnou, neboť soudní exekutor v napadeném usnesení rozhodl o právní pozici insolvenčního správce.

Odvolací soud projednal napadené usnesení v mezích vyplývajících z odvolání (§ 212 o. s. ř.) a přezkoumal napadené výroky postupem dle § 212a odst. 1, 5 a 6 o. s. ř., bez nařízení odvolacího jednání, jak to umožňuje ustanovení § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř., a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Čl. IV. bod 1. přechodných ustanovení zákona č. 396/2012 Sb. stanoví, že řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů, s výjimkou § 33e, § 44b, § 46, § 49 odst. 1 písm. h), § 55c odst. 3, § 66 odst. 4 a § 69a zákona č. 120/2001 Sb., které se použijí ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Dle § 46 odst. 7 ex. ř., ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013, je-li exekuční řízení podle zvláštního právního předpisu přerušeno nebo zvláštní právní předpis stanoví, že exekuci nelze provést, exekutor nečiní žádné úkony, jimiž se provádí exekuce, pokud zákon nestanoví jinak. Insolvenčnímu správci exekutor vydá výtěžek exekuce bezodkladně po právní moci usnesení, kterým rozhodne po odpočtu nákladů exekuce o vydání výtěžku insolvenčnímu správci.

Podle § 46 odst. 7 ex. ř., ve znění účinném od 1. 1. 2014 na základě novely provedené zákonem č. 303/2013 Sb., je-li exekuční řízení podle zvláštního právního předpisu přerušeno nebo zvláštní právní předpis stanoví, že exekuci nelze provést, exekutor nečiní žádné úkony, jimiž se provádí exekuce, pokud zákon nestanoví jinak. Insolvenčnímu správci nebo v rámci likvidace dědictví do likvidační podstaty exekutor vydá vymožené plnění bezodkladně po právní moci usnesení, kterým rozhodne po odpočtu nákladů exekuce o vydání vymoženého plnění insolvenčnímu správci nebo do likvidační podstaty.

Odvolacím soudem bylo z exekutorského spisu zjištěno, že povinní požádali soudního exekutora o možnost hradit vymáhanou pohledávku formou splátek, čemuž soudní exekutor vyhověl. Dne 28. 2. 2013 bylo Krajským soudem v Českých Budějovicích rozhodnuto o zahájení insolvenčního řízení ohledně obou povinných a ve stejný den nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení dle § 109 odst. 1 písm. c) zákona č. 182/2006 Sb.

Soudní exekutor vydal napadené usnesení dne 28. 11. 2013, přičemž postupoval dle právní úpravy v exekučním řádu (§ 46 odst. 7, ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013), dle níž byl soudní exekutor povinen vydat insolvenčnímu správci výtěžek exekuce, který se mu nepodařilo vypořádat přede dnem zahájení insolvenčního řízení. Relevantní judikatura (rozhodnutí NS 20 Cdo 3845/2011) a stejně tak doktrína (Kasíková, Jirmanová a kol. Exekuční řád: Komentář; 3. vydání, C. H. Beck, 2013, s. 295) vyložily uvedené ustanovení tím způsobem, že za výtěžek je nutné považovat toliko

peněžní prostředky získané zpeněžením majetkových hodnot ve vlastnictví povinného, zatímco prostředky získané nikoliv formou zpeněžení (srážky ze mzdy, přikázání pohledávky, splátky) do rámce ustanovení § 46 odst. 7 ex. ř. v citovaném znění podřadit nelze.

S účinností od 1. 1. 2014 však bylo ustanovení § 46 odst. 7 ex. ř. modifikováno a namísto pojmu „výtěžek" bylo zařazeno sousloví „vymožené plnění", které je co do svého významu širší a zahrnuje v sobě nejen prostředky získané zpeněžením majetkových hodnot, ale rovněž peněžní plnění poskytnuté soudnímu exekutorovi povinným (k tomu srov. Důvodovou zprávu k části čtyřicáté druhé zákona č. 303/2013 Sb., bod 34). Ve vztahu k této novelizaci odvolací soud připomíná, že přechodná ustanovení k části čtyřicáté druhé zákona č. 303/2013 Sb. výslovně neřeší otázku aplikace § 46 odst. 7 ex. ř. na řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a proto je nutné postupovat dle obecné zásady procesního práva, která stanoví, že není-li stanoveno jinak, aplikují se právní předpisy v novelizované podobě i na řízení, která byla zahájena před účinností této změny. Odvolací soud, postupujíc dle právního stavu účinného v době rozhodování, aplikoval ustanovení § 46 odst. 7 ex. ř., ve znění účinném od 1. 1. 2014, a dospěl k závěru, že soudní exekutor byl povinen peněžité plnění od povinných ve výši 16 228 Kč, které měl ke dni zahájení insolvenčního řízení na svém účtu, vydat insolvenčnímu správci. Toto peněžité plnění lze považovat za „vymožené plnění" ve smyslu zákonné definice uvedené v § 46 odst. 4, větě čtvrté, ex. ř., neboť soudní exekutor svým rozhodnutím umožnil povinným hradit vymáhanou pohledávku na jeho účet formou splátkového kalendáře. Jedná se tak o plnění poskytnuté v rámci exekuce, a to pod tlakem již nařízené exekuce a na základě rozhodnutí soudního exekutora, který je jako jediný oprávněn určit způsob, kterým bude exekuce provedena (§ 58 odst. 3 ex. ř.).

Odvolací soud proto s ohledem na výše popsané napadené usnesení změnil dle § 220 odst. 1 o. s. ř. ve shora uvedeném smyslu.